

Miercuri, 15 Iulie, 2026

Sf. Mc. Chiric și Iulita

Sf. Vladimir, luminătorul Rusiei

1 Corinteni 7

¹² Iar celorlalți le grăiesc – eu, nu Domnul: Dacă un frate¹ are femeie necredincioasă² și ea vrea să locuiască cu el, să nu se despartă de ea.

¹³ Și femeia, dacă are bărbat necredincios și el vrea să locuiască cu ea, să nu-și lase bărbatul.

¹⁴ Fiindcă bărbatul necredincios se sfințește³ prin femeia credincioasă și femeia necredincioasă se sfințește prin bărbatul credincios. Fiindcă altfel copiii voștri ar fi necurați; dar acum ei sunt sfinți.

¹⁵ Dacă însă cel necredincios se desparte, să se despartă. În astfel de împrejurare, fratele sau sora nu sunt legați; căci Dumnezeu ne-a chemat spre pace.

¹⁶ Fiindcă ce știi tu, femeie, dacă-ți vei mântui bărbatul? sau ce

¹ Frate: membru al comunității creștine.

² = Care nu e de aceeași credință cu soțul (în speță, necreștină).

³ Nu în sensul că devine sfânt, ci că participă la viața socială și se adaptează bunelor moravuri ale creștinilor.

știi tu, bărbate, dacă-ți vei mântui femeia?

¹⁷ Atât numai: fiecare să-și meargă drumul așa cum i-a făcut parte Dumnezeu, așa cum pe fiecare l-a chemat Dumnezeu. Și așa poruncesc eu în toate Bisericile.

¹⁸ A fost cineva chemat fiind tăiat împrejur?: Să nu-și ascundă semnele tăierii⁴. A fost cineva chemat fiind netăiat împrejur?: Să nu se taie împrejur.

¹⁹ Tăierea împrejur nu este nimic, și netăierea împrejur nimic nu este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu.

²⁰ Întru chemarea'n care-a fost chemat, într'aceea să rămână fiecare.

²¹ Ai fost chemat fiind rob?: N'avea grijă; mai mult îți folosește, chiar dacă poți ajunge liber⁵.

²² Căci robul chemat al Domnului e dezrobit al Domnului. Tot așa,

⁴ Printr'o anume operație chirurgicală, în referire la 1 Mac 1, 15.

⁵ Chemarea la credință valorează mai mult decât libertatea în sine, fiind ea însăși libertate (vezi versetul următor).

și cel chemat, fiind liber, este rob al lui Hristos.

²³ Cu preț ați fost cumpărați!: Nu deveniți robi ai oamenilor!⁶

²⁴ Fiecare, fraților, în starea'n care-a fost chemat, în aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu.

Matei 14

³⁵ Și cunoscându-L oamenii locului, au trimis veste în tot ținutul acela și au adus la El pe toți bolnavii.

³⁶ Și-L rugau ca ei să se atingă doar de poala hainei Lui; și câți se atingeau, se vindecau.

Matei 15

¹ Atunci fariseii și cărturarii din Ierusalim au venit la Iisus și I-au zis:

² „De ce calcă ucenicii Tăi datina bătrânilor?: că nu-și spală mâinile când mănâncă”.⁷

³ Iar El, răspunzând, le-a zis: „Dar

⁶ Cu prețul sângelui Său (vezi 6, 20), Hristos ne-a cumpărat din robia păcatului omenesc și ne-a trecut sub propria Sa stăpânire; dar robia întru Hristos e suprema noastră libertate (vezi și Ga 5, 1).

⁷ Literal: când mănâncă pâine. E vorba de spălarea rituală a mâinilor, care ajunsese o simplă formalitate bigotă.

voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu de dragul datinei voastre?

⁴ Că Dumnezeu a zis: Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, iar cel ce va blestema pe tatăl său ori pe mama sa să fie pedepsit cu moarte.

⁵ Voi însă spuneți: Cel ce i-ar zice tatălui său ori mamei sale: Darul cu care aș putea să te ajut I l-am dăruit lui Dumnezeu,

⁶ acela poate să nu cinstească pe tatăl său ori pe mama sa. Așadar, ați desființat porunca lui Dumnezeu de dragul datinei voastre.

⁷ Fățarnicilor, bine a profetit despre voi Isaia, când a zis:

⁸ Poporul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.

⁹ Și zadarnic Mă cinstește învățând porunci și învățături omenești”.

¹⁰ Și chemând la Sine mulțimile, le-a zis: „Ascultați și înțelegeți:

¹¹ Nu ceea ce intră în gură îl spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură, aceea îl spurcă pe om”.⁸

⁸ Sfânta Scriptură versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„Nu ceea ce intră în gură spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură spurcă pe om.” Domnul a spus asta nu pentru că n-ar fi binevoit către postire, sau

că ar fi socotit-o netrebuincioasă pentru noi. Nu, El însuși a postit, pe Apostoli i-a învățat să postească și în Sfânta Sa Biserică a rânduit posturi. A spus aceasta pentru ca noi, postind, să nu ne mărginim doar la mâncarea puțină sau uscată, ci să ne îngrijim totodată ca și sufletul să postească, neîngăduindu-i dorințe și aplecări pătimăse. Și acesta este lucrul de căpetenie, iar postul slujește ca mijloc puternic de a ajunge la acesta. Temeiul patimilor este în trup; când trupul e istovit, e ca și cum pe sub întăriturile patimilor s-ar săpa un tunel și meterezele lor s-ar prăbuși. Iar fără post ar fi o minune să biruiască cineva patimile, la fel cum ar sta cineva în foc fără să se ardă. Cel care își îndestulează din belșug trupul cu mâncare, somn și tihnă, cum să fie cu luare-aminte și cu gândul la vreun lucru duhovnicesc? Pentru unul ca acesta este tot atât de ușor a se desface de pământ, a intra în

contemplarea celor nevăzute și a tinde către acestea, precum îi este unei orătănii bătrâne să zboare.⁹

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.